

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžrk/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016200628
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1016200628.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, právnej veci žalobcu: LÁNY s.r.o., so sídlom Fučíkova 29, 908 51 Holíč, IČO: 46 663 177, právne zastúpený: advokát Mgr. Tomáš Kováč, so sídlom Mýtna 42, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava, za účasti: MH Invest, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 724 530, právne zastúpený: JUDr. Vladimír Ivančo, advokát, Hlavné námestie 5, 811 01 Bratislava, JUDr. Juraj Fúška, advokát, Hlavné námestie 5, 811 01 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 09031/2016/B624-SV/07598/Ka zo dňa 10.02.2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného a pribratého účastníka proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 83/2016-120 zo dňa 14. júla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 83/2016-120 zo dňa 14. júla 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh konania vo veci pred krajským súdom

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovaného č. 09031/2016/B624-SV/07598/Ka zo dňa 10.02.2016 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2015/042628-007 zo dňa 21.12.2015 podľa § 191 ods. 1 písm. d/, písm. e/ S.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal náhradu trov konania s tým, že o jej výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Pribratému účastníkovi správneho konania krajský súd právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že spoločnosť MH Invest, s.r.o. podala dňa 30.10.2015 na Okresný úrad v Nitre, odbor výstavby a bytovej politiky v súlade s ustanovením § 112 Stavebného zákona návrh na vyvlastnenie vlastníckeho práva k pozemkom v katastrálnom území M. pre stavbu „Výbudovanie strategického parku“ katastrálne územie G., Q., N., M., Q., W.. Týmto dňom bolo začaté konanie o vyvlastnení. Citovaný návrh bol podaný z dôvodu, že pokus navrhovateľa o získanie práva k pozemkom dohodou bol bezvýsledný, nakoľko vlastník na výzvu na uzatvorenie dohody v zmysle ust. § 4a ods. 2 zákona č. 175/1999 Zb. nereagoval. Predmetné pozemky boli ocenené znaleckým posudkom č. 191/2015 zo dňa 13.07.2015, ktorý vyhotovila spoločnosť ÚEOS - Komercia, a.s., Bratislava, vo výške 15,11 eura za m². Náhrada bola vypočítaná podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z.z..

3. Okresný úrad v Nitre, odbor výstavby a bytovej politiky vo veci nariadil na deň 30.11.2015 ústne pojednávanie. Následne dňa 21.12.2015 vydal Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutie, ktorým rozhodol tak, že vyvlastnil vlastnícke právo k pozemku KN-C parcela č. XXXX o výmere 609 m², katastrálne územie M. vo vlastníctve spoločnosti LÁNY s.r.o., Fučíkova 29, Holíč (žalobcu) v prospech navrhovateľa vyvlastnení, t.j. spoločnosti MH Invest, s.r.o., Bratislava vo verejnom záujme podľa § 109 ods. 2 písm. o/ Stavebného zákona.

4. Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného zo dňa 10.02.2016 tak, že žalovaný správny orgán podľa ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil vyššie uvedené prvostupňové rozhodnutie zo dňa 21.12.2012 o vyvlastnení.

5. Krajský súd zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (stavebný zákon), citujúc právnu úpravu ustanovenú v právnych normách § 108 ods. 1, ods. 2, písm. o/, § 110 ods. 1, 2, 3, § 111 ods. 1, 2, 3, § 112 ods. 1, 2, 4, § 113 ods. 1, 3, § 140 tohto zákona a súčasne v intenciách ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok, citujúc právnu úpravu ustanovenú v právnych normách § 32 ods. 1, 2, 3, § 34 ods. 1 až 6, § 36 správneho poriadku.

6. Podľa názoru krajského súdu žalovaný správny orgán, ako aj správny orgán prvého stupňa v preskúmanej veci, nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem a vo veci nedostatočne zistili skutkový stav, hlavne ohľadne výšky náhrady za vyvlastnené pozemky žalobcu, a preto ich právny záver bol predčasný, z ktorých dôvodov ich rozhodnutia považoval za skutkovo a právne nesprávne, a preto ich s poukazom na ust. § 191 ods. 1 písm. d/, e/ S.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

7. Krajský súd konštatoval, že z ustanovení stavebného zákona, ktoré citoval, vyplýva, že zákonodarca účel a podmienky vyvlastnenia ustanovil v právnych normách § 108 až 116 Stavebného zákona tak, že podľa § 108 ods. 1 zákona, pozemky, stavby a práva k nim potrebné na uskutočnenie stavieb alebo opatrení vo verejnom záujme uvedených v odseku 2 možno vyvlastniť alebo vlastnícke práva k pozemkom a stavbám obmedziť rozhodnutím stavebného úradu, pričom v ust. § 108 ods. 2 zákona ustanovil právne dôvody, na základe ktorých je možné vyvlastnenie uskutočniť. Ust. § 109 určuje cieľ vyvlastnenia a § 110 podmienky vyvlastnenia. V ustanovení § 111 sú zakotvené zákonné predpoklady vyvlastnenia za náhradu s tým, že podmienky poskytnutia náhrady sú stanovené v § 111 ods. 2 tak, že ak sa náhrada za vyvlastňovanú nehnuteľnosť poskytuje v peniazoch určuje sa jej primeranosť podľa trhovej ceny určenej znaleckým posudkom a na účely tohto zákona sa za trhovú cenu nehnuteľností považuje cena rovnakej alebo porovnateľnej nehnuteľnosti v tom istom čase, v tom istom mieste a v porovnateľnej kvalite. Výklad právnych noriem Stavebného zákona ustanovujúcich

účel a podmienky vyvlastnenia nehnuteľností je nevyhnutné uskutočňovať v súlade s právnou úpravou ustanovenou v Ústave SR. Právny inštitút vyvlastnenia ustanovuje Ústava SR v článku 20 ods. 4 ako

výnimočný spôsob zásahu do vlastníckeho práva, pri splnení ustanovených podmienok tak, že vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva, je možné iba v nevyhnutnej miere vo verejnom záujme a to na základe zákona a za primeranú náhradu. Splnenie ústavných predpokladov nespočíva len v povinnosti zákonom upraviť nevyhnutnú mieru a verejný záujem zásahu do vlastníckeho práva, ale aj v povinnosti poskytnúť za vyvlastňovanú nehnuteľnosť primeranú náhradu. Otázka primeranosti náhrady bola riešená aj Ústavným súdom SR, napr. PL. ÚS 18/02-22, PL. ÚS 37/1995, ako aj Európskym súdom pre ľudské práva, Veľká komora rozhodnutie č. 31423/96 PAPACHELAS proti Grécku a Európskym súdom pre ľudské práva - rozhodnutie č. 75252/01- Evaldsson a ostatní proti Švédsku.

8. Podľa názoru krajského súdu námietky žalobcu týkajúce sa finančnej náhrady za vyvlastňované nehnuteľnosti, vznesené tak v správnom konaní, ako aj v žalobe sú dôvodné.

9. Ďalej krajský súd konštatoval, že povinnosťou správnych orgánov vo vyvlastňovacom konaní podľa § 32 Správneho poriadku v spojení s § 111 ods. 2 Stavebného zákona, je zistiť skutočný stav týkajúci sa primeranej náhrady za vyvlastnené nehnuteľnosti. Z administratívneho spisu mal nesporné preukázané, že žalobca vo vyvlastňovacom konaní opakovane vzniesol námietku, proti navrhutej náhrade za vyvlastňované pozemky, najmä čo do výšky ponúknutej finančnej náhrady. Krajský súd zdôraznil, že skutočnosť, že trhová cena je určená znaleckým posudkom, nezbavuje správny orgán povinnosti postupovať v súlade so zásadou zákonnosti a zistiť skutočný stav, týkajúci sa primeranej náhrady za vyvlastnené nehnuteľnosti. Tiež konštatoval, že primeraná náhrada sa zisťuje vždy analyzovaním miestneho trhu, všetkými tromi rovnocennými metódami, ktorými sú porovnávanie kúpnych cien, kapitalizácia čistých výnosov a náklady podľa cien stavebných prác. Analýza porovnateľných kúp v znaleckom posudku nesmie chýbať. Znamená to, že znalec oprie hodnotenie o porovnanie ceny za jeden m² z viacerých nedávno predávaných nehnuteľností. Všeobecná hodnota nehnuteľností je najpravdepodobnejšia cena ku dňu ohodnotenia, v danom mieste a čase, ktorú by mala dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou a opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnutkou (§ 2 písm. g/ vyhlášky č. 492/2004 Z.z.), navrhovateľ vyvlastnenia je povinný podať aj návrh náhrady.

10. Podľa názoru krajského súdu správny orgán sa s námietkami vlastníka náležitým spôsobom nevysporiadal, keď len konštatoval, že cena bola navrhnutá na základe výpočtu znaleckého posudku č. 191/2015 zo dňa 13.07.2015, ktorý vyhotovila spoločnosť ÚEOS - Komercia, a.s., Ružová dolina 27, Bratislava, vo výške 15,11 eura za m². Na odborné posúdenie zistenia primeranej náhrady a objasnenie nezrovnalostí pri zisťovaní navrhutej ceny mal správny orgán možnosť ustanoviť ďalšieho (kontrolného) znalca. V tejto súvislosti krajský súd dal do pozornosti na rozhodovaciu činnosť NS SR, napr. sp.zn. 8Sžo 221/2008, 26S 13/2014, 8Sžo 63/2014, 4Sžo 65/2015. Ďalej krajský súd tiež uviedol, že správny orgán musí vychádzať z aktuálneho znaleckého posudku predloženého vo vyvlastňovacom konaní, keďže žalobca poukazoval na fakt, že predmetom vyvlastnenia sú pozemky, ktoré v čase začatia vyvlastňovacieho konania a v čase rozhodnutia, zmenili svoj charakter.

11. Považujúc námietky žalobcu uvedené v žalobe za dôvodné, krajský súd podľa ust. § 191 písm. d/, e/ S.s.p. preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec žalovanému vrátil na ďalšie konanie.

12. Námietky, ktoré v konaní uplatnil, tak žalovaný ako aj účastník konania, považoval krajský súd za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť právne posúdenie danej veci.

13. Krajský súd sa nestotožnil s námietkou pribratého účastníka, že podaním správnej žaloby žalobca obchádza ust. § 4a ods. 4 zákona č. 175/1999 Z.z.. Nesúhlasil s tvrdením pribratého účastníka, že žalobca sa snaží „zdržiavať“ vyvlastňovacie konanie, ktorá skutočnosť je zrejماً už zo samotnej žaloby, keď žalobca nespochybňuje vyvlastnenie ako také, namieta len výšku ceny vyvlastňovaných

nehnuteľností. Krajský súd zastávajúc názor, že žalovaný správny orgán vo vyvlastňovacom konaní, keďže postupuje v zmysle Správneho poriadku, je povinný rešpektovať jeho základné zásady, ku ktorým nepochybne patrí ust. §§ 32 a nasl. Správneho poriadku, uviedol, že je nepochybné, že žalobca v priebehu celého administratívneho konania namietal výšku ceny nehnuteľností, a preto žalovaný bol teda povinný vykonať všetky dôkazy pre posúdenie veci, čo v tomto prípade malo byť riešené hlavne postupom podľa § 36 Správneho poriadku, bez toho, aby tým bol dotknutý účel vyvlastňovacieho konania. Správne orgány vo vyvlastňovacom konaní musia rešpektovať nielen verejný záujem, rovnako musia rešpektovať a dodržiavať procesné pravidlá.

14. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku tak, že priznal žalobcovi, voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, keďže žalobca mal vo veci plný úspech, poukazom na to, že podľa ust. § 175 ods. 2 Správneho súdneho poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

II.

Kasačné sťažnosti

20. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podali kasačnú sťažnosť žalovaný (ďalej sťažovateľ 1/) a účastník konania MH Invest, s.r.o., (ďalej sťažovateľ 2/). Súčasne podali návrh, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

A. Kasačná sťažnosť podaná sťažovateľom 1/

21. Sťažovateľ 1/ namietal, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď pri rozhodovaní vychádzal primárne zo všeobecnej právnej úpravy stavebného zákona a nezohľadnil lex specialis právnu úpravu (zákon o významných investíciách), ktorá sa mala prioritne aplikovať na predmetné konanie. Citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 4a ods. 1 zákona č. 175 /1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o významných investíciách), uviedol, že stavebný zákon ako všeobecnú právnu úpravu možno aplikovať iba do tej miery, pokiaľ konkrétna otázka nie je upravená v zákone o významných investíciách, čo potvrdzuje aj dôvodová správa k zákonu č. 154/2015 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon o významných investíciách. Zdôraznil, že nakoľko ide o lex specialis vo vzťahu k všeobecnému predpisu o vyvlastnení, budú sa aplikovať ustanovenia stavebného zákona len vtedy, ak tento zákon neustanovuje osobitný postup. Vytýkal krajskému súdu, že napriek uvedenému vo svojom rozhodovaní vychádzal iba zo všeobecných predpisov, t.j. stavebného zákona a správneho poriadku, pričom osobitnú úpravu zákona o významných investíciách pri odôvodňovaní svojich záverov ani len nezmiene, z ktorých dôvodov považoval právne posúdenie krajského súdu v danej veci za nesprávne. Dôvodil, že pokiaľ krajský súd vytýkal správnym orgánom, že vo vzťahu k výške náhrady za vyvlastnenie nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem stavebného zákona, opomenul závažnú skutočnosť, že správne orgány nemali postupovať primárne v intenciách citovaných právnych normách stavebného zákona, ale mali aplikovať príslušné ustanovenia zákona o významných investíciách. Tvrdil, že žalobca podaním správnej žaloby voči rozhodnutiam o vyvlastnení z dôvodu jeho nesúhlasu s výškou náhrady za vyvlastnenie obišiel ustanovenie § 4a ods. 4 zákona o významných investíciách, majúc za to že, ak žalobca nie je spokojný s náhradou za vyvlastnenie nemá na výber, či podá správnu žalobu alebo si uplatní civilnú žalobu podľa § 4a ods. 4 uvedeného zákona, keď vzťah všeobecného predpisu k osobitnému predpisu jasne určuje, že osobitný predpis má prednosť, a preto akýkoľvek nárok na priznanie vyššej náhrady za vyvlastnenie si žalobca musí uplatňovať prostredníctvom inštitútu uvedeného v § 4a ods. 4 zákona o významných investíciách. Poukazom na účel ustanovenia § 4a ods. 4 zákona o významných investíciách sa žalovaný nestotožnil s názorom krajského súdu, že postup správnych orgánov vo vyvlastňovacom konaní a aj ich rozhodnutia mali také vady, ktoré by spôsobovali nezákonnosť ich rozhodnutia. Zastával názor, že napadnutý rozsudok môže vytvoriť nebezpečný precedens, ktorý umožní napadnúť rozhodnutie o vyvlastnenie len z dôvodu pochybností o adekvátnej

výške náhrady za vyvlastnenie, čím môže dôjsť k úplnému popretiu zmyslu osobitnej právnej úpravy, ktorá v prípade nesúhlasu žalobcu s výškou náhrady za vyvlastnenie predpokladá podanie osobitnej žaloby na súd mimo režim správneho súdnictva.

22. Sťažovateľ poukázal na to, že napadnutý rozsudok je v rozpore s predchádzajúcou judikatúrou Krajského súdu v Bratislave - rozsudok sp.zn. 2S 55/2016 z 15.06.2016.

23. Podľa názoru sťažovateľa judikatúra, na ktorú krajský súd v napadnutom rozsudku odkazuje, nie je na daný prípad aplikovateľná. Uviedol, že kľúčové ustanovenie § 4a ods. 4 bolo do zákona o významných investíciách zavedené až zákonom č. 154/2015 Z.z. s účinnosťou od 07.07.2015, a preto akékoľvek súdne rozhodnutie vydané pred 07.07.2015 tak prirodzene nemohlo zohľadňovať túto úpravu § 4 a ods. 4 zákona o významných investíciách, ktorá v predmetnom prípade je rozhodujúca.

24. Sťažovateľ 1/ návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti odôvodnil splnením zákonných podmienok v zmysle § 447 S.s.p.. Splnenie podmienky hrozby závažnej ujmy odôvodnil tým, že vlastníctvo dotknutého pozemku, ktorý je vymedzený v Osvedčení je nevyhnutné pre MH Invest, s.r.o., za účelom realizácie významnej investície - strategického parku. Poukázal na to, že už v preskúmanom rozhodnutí sa k otázke významu realizácie strategického parku uvádza, že „ide o investíciu významne ovplyvňujúcu objem výroby a zamestnanosť, o ktorej rozhodla vláda Slovenskej republiky, že je investíciou vo verejnom záujme, t.j. jej význam sa prejaví v ekonomike Slovenskej republiky v sociálnej sfére zvýšením zamestnanosti či objemu výroby a taktiež v exportnej oblasti. Verejný záujem na vyvlastnení pre účel predmetnej stavby je nespochybniteľný, všeobecný záujem na uskutočnení predmetnej stavby prináša taký prospech rozhodujúcej časti spoločnosti, ktorý je v zjavnom nepomere s individuálnym záujmom vlastníka stavbou dotknutej nehnuteľnosti na jej nerušenom používaní.“ Dôvodil, že okamžitým výkonom napadnutého rozsudku reálne hrozí to, že MH Invest prestane byť vlastníkom dotknutého pozemku a žalobca bude môcť účinne blokovat' stavebné práce, ktoré sú potrebné pre včasnú realizáciu strategického parku ako aj investíciu Jaguár Land Rover, s poukazom na to, že v konečnom dôsledku tak môže mať omeškanie so stavebnými prácami v dôsledku okamžitého výkonu napadnutého rozsudku závažné dôsledky a ohroziť tieto významné investície realizované v Nitrianskom kraji.

25. Splnenie podmienky verejného záujmu žalovaný odôvodnil tak, že priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti umožní realizáciu významnej investície vo verejnom záujme, t.j. realizáciu strategického parku. Poukázal tiež na to, že ani žalobca nespochybnil dôvodnosť vyvlastnenia, keďže v predmetnom konaní napadá len výšku náhrady za vyvlastnenie teda odkladný účinok kasačnej sťažnosti nie v rozpore ani s nárokom žalobcu uplatneným v tomto konaní.

B. Kasačná sťažnosť podaná sťažovateľom 2/

26. Účastník konania - NH Invest, s.r.o. - sťažovateľ 2/ kasačnú sťažnosť odôvodnil v zásade zhodne ako sťažovateľ 1/ a navrhol, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.07.2016, č.k.: 1 S/83/2016-120, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nesúhlasil ani s názorom krajského súdu vo vzťahu k otázke povinnosti dať vyhotoviť kontrolný znalecký posudok. Zdôraznil, že vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku by bolo jednoznačne v rozpore s účelom osobitnej úpravy § 4a ods. 4 zákona o významných investíciách, poukazom na to, že dikcia § 4a ods. 4 tohto zákona nedávala správnomu orgánu ani priestor na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku.

27. Sťažovateľ 2/ ďalej ako dôvod kasačnej sťažnosti uviedol porušenie jeho práva na spravodlivý proces, poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 440 ods. 1 písm. f/ v spojení s § 5 ods. 1 a § 125 S.s.p. a v spojení s čl. 9 civilného sporového poriadku. Namietal, že napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávnych a zavádzajúcich skutkových zistení, ku ktorým sa sťažovateľ 2/ nemal možnosť vyjadriť. Uviedol, že krajský súd oprel odôvodnenie napadnutého rozsudku aj o údajnú skutočnosť tvrdenú žalobcom, že dotknutý pozemok v čase vyvlastňovacieho konania zmenil svoj charakter, resp. jeho hodnota sa od začiatku vyvlastňovacieho konania zmenila, ktoré tvrdenie žalobca podložil fotografiami, pričom o možnej existencii týchto fotografií sa sťažovateľ 2/ prvýkrát dozvedel až

na ústnom pojednávaní dňa 23.06.2016, keď tieto fotografie ako listinné dôkazy mu nikdy neboli predložené. Zdôraznil, že pritom išlo o dôkazy závažného charakteru, ktoré ak by sa preukázali, mali by za následok úplne iné skutkové zistenie krajského súdu. Tvrdil, že žalobca hrubým spôsobom zaviedol konajúci súd, v žiadnom prípade nie je možné, aby ním predložené fotografie naozaj dokumentovali technický stav dotknutého pozemku. Poukázal na to, že predmetné fotografie žalobca dokladá aj v iných súdnych konaniach, predmetom ktorých sú úplne iné pozemky - v obdobnom súdnom konaní vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného o vyvlastnení vedenom na Krajskom súde Bratislave pod sp.zn. 6S 72/2016 žalobca predložil tie isté fotografie. Sťažovateľ 2/ trval na tom, že na dotknutom pozemku neprebíhali žiadne stavebné práce a žalobca klame, keď tvrdí, že na dotknutom pozemku prebiehali stavebné práce, keďže na dotknutom pozemku ešte ani v máji tohto roku neprebíhali žiadne stavebné práce. Podľa názoru sťažovateľa 2/ žalobca hrubým spôsobom zaviedol súd, keď mu predložil listinné dôkazy - fotografie, ktoré neboli zobrazením dotknutého pozemku a ktoré navyše predkladá aj pri iných súdnych konaniach. Vytýkal krajskému súdu, že si osvojil skutkové zistenia tvrdené žalobcom a sťažovateľovi 2/ neumožnil sa k nim dostatočne vyjadriť vyslovil, majúc za to, že týmto postupom došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces, keďže mu nebolo umožnené oboznámiť sa a vyjadriť sa k listinným dôkazom predloženým žalobcom, ktoré sťažovateľ považuje za klamlivé a zavádzajúce.

III.

Vyjadrenie žalobcu ku kasačným sťažnostiam

28. Žalobca považoval kasačné sťažnosti sťažovateľov 1/, 2/ za nedôvodné. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v kasačných sťažnostiach. Vyslovil názor, že Krajský súd v Bratislave v danom prípade posúdil vec po skutkovej a právnej stránke správne. Navrhoval, aby najvyšší súd kasačné sťažnosti podané sťažovateľom 1/ a 2/ zamietol a priznal mu náhradu trov tohto konania.

IV.

Konanie na kasačnom súde

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 7Sžrk/1/2017 zo dňa 21. marca 2017 priznal kasačnej sťažnosti žalovaného a účastníka konania MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 724 530 odkladný účinok.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p.) po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu postupom v zmysle §§ 452 a nasl. S.s.p. dospel k záveru, že kasačné sťažnosti podané sťažovateľmi 1/, 2/ v zákonnej lehote, ako subjektmi na tento procesný úkon oprávnenými, majúce zákonom požadované náležitosti, boli podané dôvodné.

31. Predmetom konania na kasačnom súde v preskúmvanej veci bol rozsudok správneho súdu, ktorým krajský súd podľa § 191 ods. 1 písm. d/, písm. e/ S.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného č. 09031/2016/B624-SV/07598/Ka zo dňa 10.02.2016 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2015/042628-007 zo dňa 21.12.2015 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

32. Najvyšší súd zistil, že predmetom preskúmvacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. 09031/2016/B624-SV/07598/Ka zo dňa 10.02.2016, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2015/042628-007 zo dňa 21.12.2015.

33. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím správny orgán prvého stupňa podľa § 108 stavebného zákona vo verejnom záujme vyvlastnil vlastnícke právo k pozemku vlastníkovi LÁNY s.r.o., Fučíkova 29, Holíč -žalobcovi, KN-C parcela č. XXXX, orná pôda, o výmere 609 m², LV č. XXXX katastrálne územie M. v prospech spoločnosti MH Invest, s.r.o. Bratislava na účel podľa § 108 ods. 2, písm. e/ stavebného zákona a § 4a zákona

č. 175/1999 Z.z. pre stavbu „Výbudovanie strategického parku k.ú. G., Q., N., M., Q., W.. Za vyvlastnený pozemok podľa § 111 ods. 2 stavebného zákona priznal žalobcovi náhradu určenú znaleckým posudkom vypracovaným v zmysle vyhlášky č. 492/2004 Z.z. vo výške 9 201,99 eur.

34. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených sťažovateľmi 1/, 2/ v ich kasačných sťažnostiach (§ 453 S.s.p.). V kasačnom konaní skúmal aj napadnuté rozhodnutia vydané správnymi orgánmi oboch stupňov, ako aj konanie prechádzajúce ich vydaniu, najmä z toho pohľadu, či správny súd sa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutých správnych rozhodnutí.

35. Z obsahu kasačných sťažností sťažovateľov 1/, 2/ vyplýva, že obaja sťažovatelia kasačné sťažnosti odôvodnili zákonným dôvodom, v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, konkrétne, že krajský súd porušil pri rozhodovaní zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

36. Zo súdneho spisu krajského súdu, ktorého súčasť tvoril administratívny spis, kasačný súd mal preukázané, že v preskúmvanej veci bola sporná výška finančnej náhrady, ktorá bola žalobcovi priznaná titulom vyvlastnenej nehnuteľnosti, ktorá mu bola vyvlastnená podľa § 108 ods. 2 písm. o/ stavebného zákona a § 4a zákona o významných investíciách pre stavbu „Výbudovanie strategického parku“, k.ú. G. v k.ú. M..

37. Za vyvlastnený pozemok KN-C parcela č. 2514, orná pôda, o výmere 609 m², LV č. XXXX katastrálne územie M. bola žalobcovi priznaná náhrada podľa ust. § 111 ods. 2 stavebného zákona v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote určenej na základe znaleckého posudku č. 191/2015 vyhotoveného spoločnosťou ÚEOS - Komercia a.s., v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, vo výške 9.201,99 €.

38. Podľa § 464 ods. 1 S.s.p. ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

39. Kasačný súd v danej veci mal preukázané, že rozhoduje o kasačných sťažnostiach sťažovateľov 1/, 2/ v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom.

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v konaní vedenom pod sp.zn. 2Sžk/2/2017 - v právnej veci žalobcu: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Zbehy, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, za účasti: MH Invest, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 14360/2016/B624-SV/26066/To z 25. apríla 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti zúčastnenej osoby a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. septembra 2016, č.k. 1S/107/2016-126, rozhodol rozsudkom tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. septembra 2016, č.k. 1S/107/2016-126 zrušil a vec sa mu vrátil ďalšie konanie.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v konaní vedenom pod sp.zn. 6Sžk/1/2007 v právnej veci žalobkyne: MUDr. B. H., PhD., bytom Q. XXXX/XX, R., proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, za účasti: MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.

06913/2016/B624-SV/17881/Ka zo 17. marca 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti zúčastnenej osoby a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2016, č.k. 1S/106/2016-87 rozhodol rozsudkom tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2016, č.k. 1S/106/2016-87 zrušil a vec sa mu vrátil na ďalšie konanie.

42. V oboch konaniach predmetom súdneho prieskumu boli rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, ktorými správny orgán prvého stupňa rozhodol o vyvlastnení pozemkov vlastníkom pozemkov vo verejnom záujme na účel podľa ust. § 108 ods. 2 písm. o/ stavebného zákona a ust. § 4a zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov pre stavbu „Výbudovanie strategického parku“, k.ú. G. v k.ú. M. a za vyvlastnený pozemok bola vlastníkovi priznaná náhrada podľa ust. § 111 ods. 2 stavebného zákona v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote určenej na základe znaleckého posudku vyhotoveného spoločnosťou ÚEOS - Komercia a.s., so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava, v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku.

43. Kasačný súd v súlade s § 464 ods. 1 S.s.p. v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje na uvedené rozhodnutia kasačného súdu, z ktorých prevzatú časť v odôvodnení uvádza nasledovne:

44. „Je nespornou skutočnosťou, že predmetná stavba Strategického parku je významnou investíciou, ktorá je uskutočňovaná vo verejnom záujme.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, že za spornú považoval len výšku finančnej náhrady, ktorá bola priznaná žalobcovi titulom vyvlastnenia predmetnej nehnuteľnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, po dôslednom preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu zistil, že kasačné sťažnosti sú dôvodné.

Podľa § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že krajský súd vec posudzoval výlučne podľa ustanovení všeobecnej právnej úpravy týkajúcej sa vyvlastnenia, vyjadrenej v stavebnom zákone, bez zohľadnenia na vec sa vzťahujúcej špeciálnej právnej úpravy obsiahnutej v zákone o významných investíciách.

Podľa ustanovenia § 4a ods. 1 zákona o významných investíciách, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na vyvlastnenie všeobecný predpis o vyvlastňovaní.

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia, stavebný zákon ako všeobecnú právnu úpravu možno aplikovať iba do tej miery, pokiaľ konkrétna otázka nie je upravená v zákone o významných investíciách. Kasačný súd v tomto smere poukazuje aj na dôvodovú správu k zákonu č. 154/2015 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon o významných investíciách, v ktorej sa uvádza, že „nakoľko ide o lex specialis vo vzťahu k všeobecnému predpisu o vyvlastňovaní, budú sa aplikovať ustanovenia stavebného zákona len vtedy, ak tento zákon neustanovuje osobitný postup.“

Podľa § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

Nesprávne právne posúdenie veci je mylná aplikácia (a výklad) právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Za stavu, že krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal primárne zo všeobecnej právnej úpravy týkajúcej sa vyvlastnenia v rámci stavebného zákona, pričom lex specialis právnu úpravu týkajúcu sa vyvlastňovania v režime zákona o významných investíciách vôbec nezohľadnil a ani neuviedol prečo, kasačný súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcov, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

Kasačný súd preto postupom podľa § 462 ods. 1 S.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 467 ods. 3 S.s.p., ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie

konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

Podľa § 469 S.s p., ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.“

45. Vychádzajúc z uvedeného, kasačný súd v danej veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

46. Povinnosťou krajského súdu bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru najvyššieho súdu uvedeného vyššie a vo veci opäť rozhodnúť. Súčasne opäť rozhodne aj o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov kasačného konania.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.